

BEASTS OF THE SOUTHERN WILD

Tărâmul visurilor

Fișă elevi

Beasts of the Southern Wild este povestea lui Hushpuppy, fetiță de șase ani care locuiește într-o comunitate izolată, separată de civilizație printr-un baraj care îi mărginește universul: *Bathtub / Cada de baie*. Când tatăl ei se îmbolnăvește, Hushpuppy pare să stârnească și ajunge să înfrunte forțele naturii, creaturi antice misterioase, aduse la viață de încălzirea globală (?), și să pornească în căutarea mamei ei. Iată aventurile care i-au adus lui Quvenzhané Wallis, la vârsta de 5 ani, o nominalizare la Oscar și un premiu pentru cea mai bună actriță la Cannes și regizorului Benh Zeitlin aflat la debut, alte recompense la Oscar – film, regie, scenariu adaptat -, la Cannes – FIPRESCI (premiul criticii), Camera D’Or – și în Marea Britanie – la BAFTA, cel mai bun scenariu adaptat.

DATE GENERALE:

Țara: S.U.A.

Anul producției: 2012

Regia: Benh Zeitlin

Scenariul: Benh Zeitlin, Lucy Alibar

Cu: Quvenzhané Wallis (Hushpuppy), Dwight Henry (Wink), Gina Montana (Miss Bathsheba).

1. LUMEA DIN FILM

Autorii filmului îl descriu ca pe un fantasy – acel gen cinematografic care are loc în lumi necunoscute, cu elemente de supranatural, cu personaje care dețin puteri magice. Deși nu poate fi localizat foarte precis, *Beasts of the Southern Wild* este inspirat dintr-un spațiu real. Este vorba despre o regiune din statul american Louisiana.

Discuție: Poate cele mai celebre exemple contemporane de fantasy sunt trilogia *Stăpânul Inelelor* alături de recent lansatul *Hobbitul* și seriile *Harry Potter* sau *Twilight*. Gândiți-vă la aceste filme și la alte *fantasy*-uri pe care le-ați văzut și căutați elemente comune cu *Beasts of the Southern Wild*.

Sugestii & direcții: Universurile din filmele menționate sunt extrem de bine particularizate: există vampiri, există personaje malefice, vrăji, creaturi ciudate. Asemănările cu *Beasts...* pot porni de la lumea poveștii, care, deși este inspirată din realitate, nu o reprezintă în totalitate, de la „revolta” elementelor naturii odată cu schimbarea stărilor sufletești ale lui Hushpuppy sau de la existența creaturilor ancestrale.

Statele Unite ale Americii cuprind 50 de state autonome, dar supuse Constituției Americane. Aceste state au propriile steaguri, legi, capitale și dialect. Cel mai mare stat din

S.U.A. este Texas, situat în zona de Sud, iar cel mai mic, Rhode Island, din *Midwest*. Louisiana se află tot în partea de sud a continentului american, are capitala la Baton Rouge (deși cel mai populat oraș este New Orleans) și un climat subtropical umed, cu veri lungi, încărcate de precipitații. Iernile sunt blânde. Clima Louisianei este Influențată de Golful Mexic, spre care are deschidere în partea de sud. Este recunoscut faptul că țărmlul acestui stat dispare într-un ritm nemăintâlnit până acum în lume, la fel și biodiversitatea de care se bucură întreg teritoriul. Nivelul de apă în creștere și managementul greșit al spațiului duc la formarea a tot mai multe mlaștini și regiuni izolate. Ironia este că statul Louisiana de azi s-a născut prin retragerea apelor Oceanului Pacific, timp de milioane de ani – acum, fenomenul invers îi amenință dispariția. Din punct de vedere geo-politic, Louisiana este singurul stat din S.U.A. împărțit în regiuni – parohii, echivalentul județelor.

Știați că...???

...Louisiana a fost denumită după regele francez Ludovic al IV-lea, Regele Soare – *Louis*. Louisiana înseamnă „Țara lui Louis”;
... uraganele Katrina (2005). Rita (2005), Isaac (2012) și alte 7 uragane au lovit Louisiana începând cu anul 1856;

Se pare că cele mai reprezentative surse de inspirație pentru *Beasts...* sunt Parohia Terrebonne (*Terrebonne Parrish*) și Insula de Jean Charles. Filmarea a avut loc în orașul Montegut din Terrebonne Parrish, într-o benzinărie părăsită în jurul căreia departamentul de scenografie al filmului a construit orașul pe care îl vedem pe ecran. S-a vorbit mult despre dispariția coastei din Louisiana odată cu un reportaj PBS (unul dintre cele mai mari canale de televiziune din S.U.A.) despre *cum să abordăm și să facem față modificărilor climatice*. Se pare că în această regiune, chiparoșii – principali arbori - sunt pe cale de dispariție. Apa sărată care ajunge la coroanele lor îi distruge și, trepat, îi acoperă. În ultimii 100 de ani, Louisiana a pierdut aproape 3000 km de pământ din cauza nivelului apei care a crescut, iar Insula lui Jean Charles a devenit un fel de insulă-barieră pentru stat.

În anii 1920, s-au construit baraje pe râul Mississippi care să protejeze regiunea împotriva inundațiilor, dar astfel, sedimentele care ajungeau datorită râului pe insule și contribuiau la supraviețuirea florei și faunei acestora era irosite. Astfel, insulele-barieră au început să se erodeze. În plus, datorită exploatărilor petroliere și nevoii de a construi apeducte prin care să fie transportat petrolul, s-au format canale prin care apa dulce din zonă a fost înlocuită cu apa sărată care îngreunează supraviețuirea în regiune. În plus, triburile de băștinași și comunitățile de pescari care au populat-o vreme îndelungată sunt forțate să se deplaseze permanent, pentru că își pierd pământul.

Încălzirea globală reprezintă fenomenul de creștere a temperaturilor de la suprafața solului terestru și din apele oceanice, fenomen observat și disputat cu o tot mai mare îngrijorare în ultimele două decenii. Cauzele încălzirii globale se atribuie în special poluării, activităților umane dăunătoare mediului – traficul și industria, în special -, efectului de seră și gazelor care îl conțin, în special dioxid de carbon (efect de seră = radiație în infraroșu reținută în atmosfera Pământului) sau vulcanismului (erupții vulcanice care produc... tot efect de seră).

Discuție: Ce faceți voi pentru a proteja planeta?

Sugestii & direcții: Strict legat de încălzirea globală, omul obișnuit poate, de exemplu, alege să călătorească spre școală / locul de muncă cu bicicleta sau transportul în comun (metrou, sau mijloace de transport mobilizate prin electricitate), în locul mașinii personale. Apoi, se pot face proteste. În afară de aceasta însă, sunt multe activități care pot contribui la sustenabilitatea planetei: reciclarea pet-urilor, a hârtiei, a bateriilor, consumul alimentelor de la micii întreprinzători în detrimentul celor din hipsermarketuri și a agriculturii abuzive, chimice, abordarea, la nivel individual, a unui stil de viață sănătos și econom: economisirea apei și a electricității, de exemplu. .

2. TEMELE FILMULUI

- a. Familia** – Hushpuppy locuiește cu tatăl ei, un om sever și alcoolic. Mama ei „a înnotat spre orizont” și nu s-a mai întors. A rămas însă în gândurile fiicei. Când tatăl pleacă pentru o perioadă mai lungă decât de obicei de acasă, Hushpuppy își propune să se descurce singură, dar sfârșește prin a da foc la casă. Greșeala ei și exemplele relațiilor de familie din film exprimă importanța acestora în dezvoltarea copiilor. Mama absentă rămâne o figură idealizată pentru restul familiei. „Daddy always says” / „Tăticul spune întotdeauna...” Opinia părinților este cea care îi formează pe copii și primele lor concepții despre viață. Relațiile cu ei îi definesc personalitatea. Neatenția lor, privarea de afecțiune, le-o distrug.

Discuție: Vorbiți despre importanța pe care o dați voi relațiilor de familie.

Sugestii & Direcții: Relația normală cu părinții: deschidere, înțelegere, educație.

Discutați despre relația lui Hushpuppy cu tatăl ei.

Sugestii & direcții: Deși există momente de duioșie, Wink este adeseori sever. Cu toate acestea, atunci când află că va muri, el încearcă să o priveze pe fata lui de această priveliște sumbră. O învață ce trebuie să știe ca să supraviețuiască. Hushpuppy, la rândul ei, îl iubește și ține cont de părerile lui. Are o izbucnire în care spune că i-ar fi totuna fără el, dar o regretă mai apoi, mai ales că acest fapt pare să fi declanșat dezintegrarea unor ghețari și revenirea la viață a unor creaturi ancestrale.

- b. Curajul** – Curajul înseamnă „forța morală de a înfrunta cu îndrăzneală primejdiile și neajunsurile de orice fel, fermitate în acțiuni și în manifestarea convingerilor”. Hushpuppy este o fetiță curajoasă, așa cum îi spune și tatăl ei într-un moment tensionat – curajul este trăsătura distinctivă a familiei lor, începând de la mama care l-a salvat de un crocodil chiar în ziua în care s-au cunoscut și continuând cu tatăl care încearcă să salveze comunitatea de la dispariție.

Severitatea tatălui a forțat-o, așadar, să se descurce singură în unele situații, să îl înfunde pe el și pe cei care-i fac rău. La nivel simbolic – și poate chiar din această cauză, filmul are o

candoare aparte – forțele malefice ale universului de dezlănțuie după ce Hushpuppy se ceartă cu tatăl ei, astfel că manifestările naturii pot fi – în convenția filmului – puse pe seama trăirilor ei interioare. De aici, deducem că lupta împotriva lumii și confruntarea cu animalele preistorice reprezintă de fapt confruntările cu lumea interioară a fetei. Așa cum știm deja sau cum vom descoperi în mod cert în anii tinereții, luptele cu sine sunt deseori mai complicate decât cele cu prietenii, familia sau alte elemente din viața noastră. Din fericire, mediul înconjurător nu reacționează atât de acut în viața reală. Din fericire, nu trăim într-un fantasy.

Discuție: Curajul în societatea contemporană. Ce mai înseamnă, astăzi, să ai curaj?

Sugestii & Direcții: Curajul înseamnă, mai ales în perioada adolescenței, menținerea opiniilor chiar dacă grupul nu este de acord cu ele. Presiunea socială, a mass media, poate influența în moduri extreme dezvoltarea elevilor. În acest context, este important ca ei să-și mențină opiniile, prietenii, să învețe lucruri interesante din domenii necunoscute care par, pentru ceilalți, neconvenționale. Un copil pasionat de electronică și care încearcă să lege conversații cu alți copii despre asta, de exemplu, poate fi respins de cei care nu îi împărtășesc pasiunea, dar este important ca el să continue să facă ce-i place – iar asta devine, cumva, un act de curaj. Curajul se poate manifesta, pe de altă parte, și în apărarea celor slabi atunci când un grup „puternic” îl atacă, și nu vorbim aici doar despre forța fizică, ci și despre cea morală sau despre lideri de opinie.

c. **Maturizarea** – iată elementul cheie din viața oricărei persoane. Maturizarea presupune conștientizare de sine, asumarea deciziilor, responsabilizare, cunoașterea limitelor și a posibilităților, a regulilor societății, cultură, sensibilizare. Și lista poate continua. Maturizarea este drumul spre statutul de adult și spre o viață liberă, în care deciziile sunt asumate și dorințele conștientizate, în care metodele de a îndeplini aceste dorințe sunt analizate realist și în care planul de aplicare este dus la bun sfârșit, în ciuda barierelor inevitabile.

Discuție: Ce înseamnă, pentru voi, maturizare? Vă simțiți schimbați față de, să spunem, acum 2 sau 3 ani? Care sunt cele mai importante lecții pe care le-ați învățat de la viață în această perioadă?

Sugestii & Direcții: Sunt elevii mai motivați să facă anumite lucruri, au învățat să fie mai responsabili? Și-au schimbat modul de abordare al unor experiențe, gândesc de două ori înainte să întreprindă o acțiune importantă?

În psihologia educației, perioada pe care o traversează orice copil între 3 și 6 ani se numește *stadiul preșcolarului* și reprezintă „vârsta de aur a copilăriei” pentru că, fără a cădea pradă grijilor și obligațiilor, copilul evoluează mult, se adaptează și începe să devină eficient, poate anticipa, organiza, se poate motiva și are o mare înclinație spre cunoașterea mediului înconjurător. Acum își formează deprinderile igienice, de manevrare, alimentare, etc., apar primele modele de comportament preluate de la părinți, dar și conștiința morală. Cunoașterea mediului înconjurător nu se rezumă doar la trebuințele și nevoile de bază, ci și la confruntarea unor realități care i se opun. Acum se conturează principiul realității, dar acesta, alături de gândire, se bazează foarte mult pe percepție și pe ceea ce este deja cunoscut. De

exemplu, copilul va numi un bărbat „băiat mare”, pentru că nu are noțiunea de *bărbat*, dar îl poate raporta totuși la ceva familiar.

Discuție: Observați elementele prin care își conturează Hushpuppy lumea și explicațiile pe care le furnizează despre aceasta.

Sugetii & direcții: Există un moment în care Hushpuppy realizează, imediat după dispariția temporară a tatălui ei, că dacă nu se descurcă singură să-și facă de mâncare și să hrănească animalele, va trebui să fie luată de acasă. Ea spune, la un moment dat, că *toată lumea pierde ceea ce a creat-o*, atunci când vede animalele înecate în urma furtunii. La fel, ea crede că a apărut peste 4 minute și că mama ei a înotat departe.

În general, oamenii se raportează la ceea ce cunosc deja și explică fenomenele din jur pe baza experienței lor. Cum ar spune Oscar Wilde, *experiența este numele pe care oamenii îl dau greșelilor lor*. De aceea, cultura, cantitatea și calitatea elementelor de realitate pe care le cunoaștem, *dorința de cunoaștere* – fie că vorbim despre artă, istorie, tehnologie, etc. – alături de ceea ce trăim efectiv, ne definesc ca oameni, definesc deschiderea noastră față de viață în general. Cu cât cunoaștem mai mult, din mai multe domenii, cu atât suntem mai câștigați.

- d. **Comunitatea** – spațiul în care individul se dezvoltă în relație cu cei din jur, mediul care îl formează. Deseori, auzim de copii care cresc în medii nefavorabile, în familii violente, în societăți violente și corupte. Sau de copii care „au avut noroc” pentru că s-au născut în familii înstărite. Mediul în care copilul își primește educația îl va defini ca om, mai târziu.

3. PERSONAJELE:

- a. **Hushpuppy** vorbește mereu cu un om de știință necunoscut care îi va studia povestea, ca și când totul s-ar fi întâmplat cu mulți, mulți ani în urmă. Tot ce face și ce spune reprezintă mărturia ei pentru viitor, pentru un viitor care va putea învăța de la ea. Hushpuppy, un copil singur din cauza specificului comunității, desenează figuri cu care comunică, pentru că acestea devin prietenii ei. a știe despre circuitul vieții – consideră că tatăl ei, dispărut, s-a transformat într-un copac ca să-și reia cursul. Viața, universul, cu toate elementele lor, trebuie să se îmbine perfect, pentru că modificare unei bucăți infime poate să-i strice echilibrul. Ea explică nivelul crescut al apei și lipsa vieții observabile în jur ca pe „sfârșitul lumii” – probabil că toți respiră acolo, jos.

Orice film are un erou cu care publicul ajunge să se identifice, să empatizeze și în care să investească emoție. Timp de o oră și jumătate, spectatorii se bucură și suferă alături de el – victorii, înfrângeri. La început, orice erou are un scop – iată, Hushpuppy vrea să cunoască și să înțeleagă lumea, după modul atent în care ascultă inimile vietăților din jur. Pe parcurs, acest erou dobândește susținători și adversari și își îndeplinește sau nu acest scop, datorită încrâncenării cu care luptă pentru el. În

orice film, eroul se transformă, nu mai este cel de la început și publicul trăiește această transformare odată cu el, regăsind soluții pentru propriile probleme pe care nu le-ar fi anticipat sau cunoscând lumi la care alfel nu ar fi avut acces atât de direct.

Discuție: Ce vă place cel mai mult la Hushpuppy?

Sugestii & direcții: Filosofia de viață în contextul comunității în care trăiește, curajul, atitudinea, mirarea în fața duioșiei ei și a fragilității de copil? Etc., etc.

Discutați despre evoluția lui Hushpuppy ca personaj.

Sugestii & direcții: Dacă la început, Hushpuppy este doar un observator al lumii în care trăiește, un copil simplu care se teme de singurătate, ea ajunge, la final, să pornească înot în căutarea mamei ei, să învețe se supraviețuiască și să de descurce singură, să furnizeze explicații tot mai complexe despre lume și, în final, să asiste cu curaj la moartea tatălui ei. Știm că ea a devenit o fetiță puternică și că ocupă un loc important în comunitate, acum că a rămas singură.

- b. Wink**, tatăl lui Hushpuppy, crede că locuiește în cel mai frumos loc din lume, un loc care nu se compară cu poluarea de dincolo de barajul care îi deșparte de lumea „civilizată”. El are responsabilitatea de a o crește pe Hushpuppy, chiar dacă asta îl incomodează uneori – mai ales atunci când află că e bolnav sau când ea dă foc la casă. În afară de asta, o pregătește pentru viață și își face datoria de părinte – îi explică cum să facă față furtunii, o învață să pescuiască, să se poată hrăni atunci când va rămâne *singurul supraviețuitor din Cadă*. Pe de altă parte, el este salvatorul grupului, cel care chiar face ceva pentru a contracara efectele furtunii și moartea viețuitoarelor de pe pământul lor – sparge barajul pentru ca nivelul apei să scadă. Bun, asta o să producă unele complicații pentru comunitate, DAR o salvează de la înfometare, salvează animalele și plantele care nu pot supraviețui acvatic.

Discuție: Condamnați purtarea lui Wink față de Hushpuppy?

Sugestii & direcții: ... purtare care, deși la început este aproape violentă, devine tot mai împăciuitoare și mai „părinească” pe parcurs.

Este momentul să menționăm că Dwight Henry, cel care îl interpretează pe Wink, nu este un actor profesionist. Realizatorii au insistat însă să-l folosească pentru personajul lor. Că tot vorbim despre actori neprofesioniști, **Neorealismul italian** a fost primul curent cinematografic major în care s-au folosit actori neprofesioniști și a apărut după finalul celui de-al doilea Război Mondial și căderea regimului lui Benito Mussolini în Italia. Regizori precum Vittorio de Sica, Roberto Rossellini, Luchino Visconti, Giuseppe de Santis au abordat subiecte contemporane lor, au ales să reprezinte cinematografic lumea și supraviețuirea în lumea normală a clasei muncitoare, a oamenilor simpli și săraci, integrați în subiecte despre viața lor de zi cu zi, sărăcie, opresiune, nedreptate, disperare. Ei filmau în decoruri naturale, pe stradă și nu în marile studiouri. Mișcarea – a influențat Noul Val cinematografic francez, despre care am mai vorbit în prezentarea unui alt film al acestui program.

- c. **Bathsheba** – iată înțeleapta comunității, cea care îi învață pe copii despre misterele lumii și ale vieții. Orele ei se transformă în povești înfricoșătoare, „sala de curs” este vie și evocatoare – am putea spune că, deși vedem pe ecran un episod din viața unei societăți ascunse, ea exemplifică noile metode de învățământ preferate de elevi, pe cele bazate pe interactivitate și vizual; Bathsheba le explică celor câțiva copii despre Univers, cum toate vietățile sunt făcute din carnea care va servi drept prânz pentru cele puternice. Este adoua mamă pentru copii și un fel de „doctor” pentru restul comunității – atunci când Wink se prăbușește din cauza loviturii fetei, Bathsheba știe exact ce să-i facă.

Discuție: Metodele de predate ale Bathshebei și locul ei în comunitate.

Sugestii & Direcții: Realizarea lecțiilor prin povestire – implicarea activă a elevilor; ea este, cum spuneam, înțeleapta comunității, cea care îi are în grijă pe aproape toți membrii acesteia.

- d. Comunitatea ca personaj – ați învățat probabil, până acum, despre personajul colectiv. L-ați și întâlnit în unele romane celebre. *Beasts...* are și el așa ceva – personajele din comunitate se pregătesc „în gașcă” pentru supraviețuirea în vreme de furtună. După ce ea trece, se caută unii pe alții – toți trăiesc ca într-o familie în care fiecare deține un rol precis. După ce sunt cu toții forțați să evacueze *Cada de baie*, li se oferă îngrijiri medicale în societatea civilizată. Ei încă nu sunt de acord, au alte tradiții și așteptări și nu se pot adapta la lumea modernă – nici nu-și doresc asta. Atunci, decid cu toții să evadeze, să revină ca să-ți salveze pământul.

LECȚIE DE... GRAMATICĂ CINEMATOGRAFICĂ.

... CUM? Gramatică și aici? Da! Ca orice limbaj, și cel cinematografic are propriile elemente de bază care trebuie combinate corect pentru a forma o comunicare corectă și eficientă cu spectatorul.

Orice lecție de cinema începe sau ar trebui să înceapă cu definirea conceptelor de bază ale acestei arte. Câteva dintre aceste concepte, fără să avem, în niciun caz, pretenția că le epuizăm aici, sunt:

- Cadrul** – bucata de film dintre „rec” (atunci când este pornită camera de filmat pentru a filma ceva) și „stop”. Pe ecran, nimeni din cadrul oricărei imagini continuă, nănteruptă printr-o tăietură de montaj;
- Încadratura** – cât dintr-unul sau mai multe personaje se vede pe ecran. Încadratura se definește prin **planuri**: **plan general**, atunci când avem o perspectivă generală asupra acțiunii (vedem și personajele și decorul din care fac parte, sau doar decorul); **plan întreg** – personajul din cap până în picioare; **plan american** – inspirat din western-uri – vă amintiți când, în secvențele în care doi cowboy se pregătesc pentru duel, cadrul îi surprinde pe amândoi, unul în picioare și unul până la genunchi. Acesta este planul american, personajul văzut din cap până la genunchi; **plan mediu** – personajul filmat până la brâu; **plan întreg** – portret până la umeri; **gros plan** –

chipul uman; **plan detaliu**: un element de detaliu – un obiect, ochiul personajului, clanța unei uși, etc.

Toate aceste încadrături au o finalitate psihologică – raportarea publicului la personaje, identificarea cu personajele, implicarea lui. Cele mai apropiate îi oferă spectatorului șansa să empatizeze mai bine cu personajul, să-i studieze reacțiile, să-l înțeleagă sau să-i anticipeze acțiunile. Cele îndepărtate distanțează publicul. Alternarea cadrelor reprezintă baza pentru **montaj**, adică pentru asamblarea materialului brut în povestea coerentă care ajunge la noi pe ecran.

Discuție: Identificați diferite încadrături din film și gândiți-vă dacă ele v-au influențat în vreun fel. Dacă vi le-ați închipui la polul opus – prim planul devine plan general – efectul momentului ar fi fost același pentru voi?

- c. **Racordul** – legătura dintre cadre; de exemplu, dacă un personaj iese prin stânga ecranului, el va intra în cadrul următor prin dreapta. Dacă ar intra tot prin stânga, ar părea că a schimbat și direcția de mers. La fel, într-un dialog între două personaje, dacă personajul 1 se află în stânga ecranului și privește spre dreapta lui, spre personajul 2, acest personaj 2 trebuie să fie apoi filmat în dreapta ecranului și să privească spre stânga. Altfel, cele două personaje vor părea că privesc în aceeași direcție. Un alt tip de racord este cel „pe sunet” – când trecerea de la o secvență la alta se face printr-un sunet care apare în prima secvență și care anticipează acțiunea din cea de-a doua. De exemplu, în secvența 2 urmează să sosească un tren în gară, dar îi auzim șieratul de la finalul secvenței 1, înainte să îl vedem efectiv.

Apropo, știți că primul film care a fost proiectat vreodată cu public, la 28 decembrie 1895, la Paris, a fost chiar *Intrarea unui tren în gară*, regizat de frații Lumière, primii cineaști în adevăratul sens al cuvântului?

Un alt tip de racord se referă la continuitatea cadrelor – dacă un personaj bea un pahar cu apă, apoi urmează un cadru scurt cu o replică a altui personaj și în cadrul 3 se revine la primul dar el nu mai are apă în pahar, aceasta este o greșală pe care publicul o observă.

Discuție: Desenați o secvență simplă – întâlnirea dintre doi prieteni, câteva replici scurte, îndepărtarea lor, în cadre. Observați încadrăturile și racordurile pe care le-ați folosit și încercați să le justificați.

Sugestii & Direcții: Lăsați elevii să construiască aceste situații simple de dialog. Apoi, discutați pe marginea lor.

- d. **Secvența** – unitate de sine stătătoare, de loc și de timp, dar mai ales de sens a poveștii. De exemplu, momentul pe în care Hushpuppy vine acasă și încearcă să gătească incendiind totul poate fi rezumată ca *secvența incendiului*.

Discuție: Identificați mai multe secvențe din film.

Perspectiva auctorială

Deși sună pompos, perspectiva auctorială se referă, pur și simplu, la cel din perspectiva căruia se povestește acțiunea. Parte din farmecul lui *Beasts of the Southern Wild* este dat de faptul că evenimentele sunt relatate din perspectiva lui Hushpuppy, o fetiță de 6 ani. Felul în care funcționează lumea, regulile ei și univesul însuși sunt explicate chiar de ea, pe baza cunoștințelor și gândurilor ei.

În literatură, perspectiva auctorială este legată, în general, de narațiunea realizată la persoana I sau a III-a.

În film, vrem-nu-vrem, există un element suplimentar: publicul. Perspectiva auctorială depinde de el. Avem povești în care personajele știu la fel de mult ca publicul (omolog pentru poveștile în care relatarea se face la persoana I minus exprimarea gândurilor personajelor care nu au un corespondent vizual în film) sau povești în care personajele știu mai mult decât publicul (genul Sherlock Holmes, dacă vreți, și în general filmele polițiste sau, în literatură, scrierile cu autor omniscient) sau povești în care publicul știe mai mult decât personajele (filmele horror în care știm că ucigașul este după ușă, dar personajul insistă, neștiutor, să o deschidă).

Perspectiva auctorială generează și ea diferite tipuri de raportare ale publicului la poveste. În ultimul caz, evident, se creează suspans și tensiune. În al doilea, emoția se construiește odată cu cea a personajului.

Discuție: Credeți că, dacă în *Beasts of the Southern Wild* povestea nu era spusă din perspectiva fetiței, filmul v-ar fi afectat diferit?

Sugestii & Direcții: Da, aveam, în acest caz, o altă poveste. Felul în care povestește Hushpuppy oferă poveștii o candoare pe care povestea nu ar fi bținut-o altfel.

MATERIILE LA CARE POATE FI FOLOSIT *BEASTS OF THE SOUTHERN WILD* ESTE:

1. GEOGRAFIE – Statele unite ale Americii – statul Louisiana;
2. ISTORIE – istoria locurilor;
3. EDUCAȚIE CIVICĂ – despre integrarea societăților sărace, drepturile omului, stiluri de viață;
4. PSIHOLOGIE – copilul în cadrul familiei, familia în cadrul comunității.

Text de Ana Radulet